Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru, judecător Sîrbu Dan
Dosarul nr. 2r-170/25 (2-25002742-02-2r-27012025)

D E C I Z I E

17 martie 2025
****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra,

împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 10 ianuarie 2025, prin care s-a admis cererea înaintată de Bognibova Maria, reprezentată de avocatul Verebceanu Sergiu privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie,

în cauza civilă, la cererea Mariei Bognibova, reprezentată de avocatul Verebceanu Sergiu cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorilor Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 10 ianuarie 2025, Maria Bognibova, reprezentată de avocatul Verebceanu Sergiu, persoană interesată IP ***** s-a adresat cu cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 2 luni, cu aplicarea în favoarea sa a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva agresorilor Rotari Alexandra și Bognibov Alexandru, următoarele măsuri:

- obligarea lui Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra de a părăsi și de a sta departe de locuința victimei Bognibova Maria care se află în **********, ********** *****;

- obligarea lui Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra de a sta departe de locul aflării victimei Bognibova Maria la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, excluzând orice contact vizual cu victima;

- interzicerea lui Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența sau în orice alt mod, cu victima Bognibova Maria.

Victima Bognibova Maria susține că, este mama lui Bognibov Alexandru și locuiesc împreună de la nașterea lui, în **********, ********** 5 ap. 50.

A menționat că, soțul, Bognibov Andrei a decedat la 12 iunie 2008, iar apartamentul menționat este deținut în coproprietate de către Bognibova Maria și Bognibov Andrei.

Întotdeauna cu feciorul au avut relații de familie foarte bune, iar din anul 2019 feciorul a făcut cunoștință cu Rotaru Alexandra și din luna iunie, 2019 ultima a început să locuiască împreună cu el, fiind în relații de concubinaj.

Așadar, din luna martie a anului 2024, Rotari Alexandra a început să se comporte urât cu ea, numind-o cu cuvinte necenzurate, iar fiul îi lua mereu apărarea Alexandrei Rotari.

Din acea perioadă nu-și recunoaște feciorul și l-a rugămintea lui i-a dat și cardul său bancar sub pretextul că, are nevoie de bani pentru stomatolog sau produse alimentare.

Bognibova Maria a relatata că, la 29 martie 2024 a suferit de patru traumatise în diverse regiuni ale corpului, urmare a unui accident rutier în timp ce se afla într-un troleibuz. A suportat intervenții chirurgicale la coloana vertebrală și se mișcă foarte greu, folosește baston.

Nici feciorul și nici Alexandra, concubina sa, nu au ajutat-o niciodată.

Victima mai indică că, la sfârșitul lunii iunie 2024 feciorul împreună cu Rotari Alexandra au fost la odihnă și la revenirea lor s-a iscat un conflict cu Bognibova Maria.

În acea perioadă decedase bunica Alexandrei, iar înainte de plecare la funerarii, a agresat-o verbal pe Bognibova Maria spunându-i că e „rândul ei după bunică”, iar prezența Măriei Bognibova în același apartament deranjează pe ceilalți.

A indicat că, constant este supusă violenței psihologice, dar și fizice din partea băiatului (echimoze și intorse a ligamentelor pumnului), concluziile medicale fiind anexate.

Ultimul conflict a avut loc la 17 decembrie 2024.

Aici, petiționara a precizat că plecase în odaia din sală din apartamentul comun unde Rotaru Alexandra striga insistent la Bognibova Maria să plece și să iasă din casă.

De frică să nu fie supusă violenței fizice sau psihice în mod repetat, Bognibova Maria a părăsit locuința și s-a adresat AO ,,Centrul Internațional „La Strada” unde a primit consiliere psihilogică.

Ulterior, a fost redirecționată la Centrul de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane (CAP) din **********, str. Burebista, 93 unde locuiește și până în prezent.

La 20 decembrie 2024 la solicitarea angajaților Centrului și în prezența dlui Corciubaș Oleg, ofițer de sector din cadrul IP *****, Bognibova Maria a intrat în apartamentul nr. 50 din ********** 5, iar în acel moment, Rotari Alexandra a forțat ușa de la sală, dânsa a încercat să-și ia lucrurile personale și medicamentele, la care Rotari Alexandra închidea ușile și deconecta lumina ca să nu poată vedea și să nu aibă acces în propriul apartament.

După ce și-a luat strictul necesar, a revenit la Centrul de Asistență și Protecție a Victimelor și Potențialelor Victime ale Traficului de Ființe Umane (CAP).

Până în prezent Bognibova Maria nu are acces în propria casă și nici nu poate să se întoarcă de firea să nu fie agresată de feciorul Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra.

Este în etate, greu se deplasează urmare a multiplelor traumatisme, nu are unde locui, are frică să se reîntoarcă în propria locuință în care a trăit o viață cu familia. Or, Rotari Alexandra nu deține niciun drept de proprietate sau de folosință asupra apartamentului din ********** 5 ap. 50 din **********, ea locuind în concubinaj cu fiul ei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 10 ianuarie 2025, a fost admisă cererea înaintată de Bognibova Maria, reprezentată de avocatul Verebceanu Sergiu, privind aplicarea în favoarea sa a măsurilor de protecție împotriva agresorilor Rotari Alexandra și Bognibov Alexandru după cum urmează:

- s-a obligat agresorii Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra, să părăsească și să stea departe de locuința victimei Bognibova Maria care se află în **********, ********** *****;

- s-a obligat agresorii Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra, de a sta departe de locul aflării victimei Bognibova Maria, la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, de minim 50 m, excluzând orice contact vizual cu ea;

- s-a obligat agresorii Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra, să nu contacteze prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod pe victima Bognibova Maria.

Totodată, în privința agresorilor a fost emisă și ordonanță de protecție pe o perioadă de 2 luni. Măsurile de protecție s-au aplicat în mod obligatoriu cu

monitorizare electronică a agresorilor Bognibov Alexandru, a.n. 2 februarie 1981 și Rotari Alexandra, a.n. 13 iulie 1994. S-a explicat victimei violenței în familie şi agresorilor că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie. S-a remis prezenta ordonanță IP ***** al Direcției de Poliție **********, pentru supraveghere și executare imediată. S-a încasat în mod solidar de la Bognibov Alexandru și de la Rotari Alexandra, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 de lei. (f.d. 20-27)

Solicitarea recurentului:

Invocînd dezacordul cu încheierea primei instanțe, la 13 ianuarie 2025, Rotari Alexandra a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea recursului.

Totodată, la 13 ianuarie 2025, Bognibov Alexandru a declarat recurs împotriva încheierii din 10 ianuarie 2025, solicitând admiterea recursului.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, Rotari Alexandra a menționat că, încheierea contestată a fost emisă în lipsa probelor.

A menționat că, într-o manieră falsă s-a relatata totul, dânșii au dovezi că, Maria Bognibova se află la evidența psihiatrică de la vârsta de 30 ani, având o tulburare psihică, un comportament neadecvat plin de agresivitate față de ea și fiul său.

A menționat că, fiul ei a salvat-o de nenumărate ori de tentative de suicid, iar dânsa și fiul victimei, au ajutat-o mereu.

A explicat, că este agresivă, și îi insultă și înjură mereu, deși pare că se află în etate, zicând că, locul dânsei este lângă mama sa, care murise în anul 2020, ea fiind orfană, crescând cu bunica și mătușa ei.

Respectiv, la 10 ianuarie 2025 s-au prezentat în instanța de judecată cu o oră înainte.

La rândul său, Bognibov Alexandru, a menţionat că, cele spuse de mama sa, nu corespund adevărului, or, mama sa se află la evidența medicului psihiatru, este foarte agresivă cu el și iubita sa, deoarece este împotriva relației sale cu Rotari Alexandra.

A indicat că, comportamentul mamei s-a schimbat brusc, în luna februarie anul 2024, dar treptat s-a agravat și mai mult, dar se camuflează ușor părând că este victimă.

A relatat că, el și prietena sa, au avut grijă mereu de ea, 2/3 din apartament îi aparține lui, iar 1/3 îi aparține mamei.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunțată la 10 ianuarie 2025, iar cererile de recurs au fost înregistrate la 13 ianuarie 2025 (f.d. 31-34).

Astfel, recursurile declarate de Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra, împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 10 ianuarie 2025, se consideră depuse în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că, recursul este neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanţei de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În acord cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În corespundere cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire

poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Prin prisma art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

În accepțiunea art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în *24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție,* o încheiere prin care admite sau respinge cererea. În cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; i) interzicerea de a păstra și a purta armă.

Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)-d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 3 luni.

Articolul 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr.45 din 1 martie 2007 definește violența în familie ca acte de *violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,* cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, *inclusiv amenințarea cu asemenea acte*, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar *victimă* - persoană adultă care a fost supusă actelor de violență împotriva femeilor și/sau actelor de violență în familie.

Conform art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, subiecţi ai violenţei în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima.

Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) *în condiţia de conlocuire:* persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) *sau dintre părinţi şi copii*; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, *persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În virtutea art.12 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, persoanele care pot depune cerere despre comiterea actelor de violență în familie sunt: a) victima; b) în situație de criză, membrii de familie; c) persoanele cu funcție de răspundere și profesioniștii care vin în contact cu familia; d) autoritatea tutelară; e) alte persoane care dețin informații despre pericolul iminent de săvârșire a unor acte de violență sau despre săvârșirea lor.

În temeiul art.15 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi asistență victimei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei; c) obligarea de a nu contacta victima, copiii acesteia, alte persoane dependente de ea; d) interzicerea de a vizita locul de muncă și de trai al victimei; e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a plăti cheltuielile și daunele cauzate prin actele sale de violență, inclusiv cheltuielile medicale și cele de înlocuire sau reparare a bunurilor distruse sau deteriorate; g) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune; h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariția ei; i) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; j) interzicerea de a păstra și purta armă.

Aliniatul (3) al aceluiași articol stipulează că măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul

unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

Colegiul reține că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 1 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or, este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că *declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice*, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței *violenței psihologice*, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că, manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Corespunzător, prin prisma art. 9 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurentă, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Din materialele cauzei și din explicațiile date de părți în instanța de fond s-a constatat cu certitudine că,

Iar, din datele expuse la materialele cauzei se atestă că, Bognibova Maria este mama agresorului Bognibov Alexandru.

Concomitent, în cursul examinării cauzei s-a stabilit că, agresorul Bognibov Alexandru se află în relații de concubinaj cu agresorul Rotari Alexandra.

Suplimentar, conform demersului anexat la materialele cauzei eliberat de AO ,,Centrul Internațional „La Strada" s-a constat că Bognibova Maria împarte locuința cu feciorul și concubina acestuia. Ambii o abuzează psihologic și fizic. Suplimentar, din conținutul demersului se deduce că există un proces de judecată pe rol, legat de violența domestică, însă concubina feciorului continuă să o amenințe, enunțând că o va omorî până la următoarea ședință de judecată. (f.d. 14)

Instanța de recurs atestă că, părțile întrunesc calitatea din prevederile art. 3 alin. (2) lit. a) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, și sunt subiecții ai violenței în familie.

Conform art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 1 martie 2007, *violența fizică* reprezintă vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar. Iar, *violența psihologică* reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Colegiul judiciar reține că, în speță, este pusă în discuție protejarea dreptului garantat de art. 8 CEDO, adică dreptul la viață privată.

În același timp, circumstanțele stabilite în speță demonstrează că, manifestările deviante incluse în comportamentul agresorilor Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională, psihică și fizică a victimei Bognibova Maria, și se circumscriu fenomenului violenței în familie, în sensul prevăzut de art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

Or, conform susținerilor victimei, agresorii prin comportamentul lor şi-au creat premise pentru aplicarea față de ei a prevederilor Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007.

La caz, Colegiul judiciar reține că, prima instanță corect a determinat existența temeiurilor care justifică necesitatea aplicării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința victimei Bognibova Maria, or, conform susținerii victimei, atât agresorul Bognibov Alexandru, cât și concubina acestuia Rotari Alexandra o intimidează pe victimă, prin aplicarea violenței psihice.

Toate aceste afirmații ale victimei, sunt suficiente pentru a constata în speță că, Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra aplică față de victima violenței în familie, violență psihică, situație ce a condiționat admiterea cererii de aplicare a măsurilor de protecția în cazurile victimelor violenței în familie. Or, declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice.

De altfel, nu pot fi reținute alegațiile recurenților privitor la faptul că, declarațiile victimei nu corespund adevărului, or, acestea sunt combătute de materialul probator anexat la actele cauzei.

Colegiul judiciar reliefează că, violenţă în familie ar însemna toate acţiunile de violenţă fizică, sexuală, psihologică sau economică, care survin în familie sau în unitatea domestică sau între copii și părinți, foştii sau actualii soţi sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărţit acelaşi domiciliu cu victima.

În argumentarea concluziei, instanța de recurs relevă că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

De altfel, CtEDO a accentuat că, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02).*

Mai mult, Curtea a relevat că, tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului.

Se menţionează că, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării **interesului superior al victimei** (copii, ***femei, vîrstnici***), consfinţit în actele internaţionale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi la fel, pe principiul toleranței „zero”,

adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Subsidiar, Colegiul judiciar punctează că, în cazul în care se solicită aplicarea măsurii de protecţie prin obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor, instanţele judecătoreşti vor ţine cont de faptul că, deşi dreptul de proprietate al agresorului poate fi violat prin aplicarea acestei măsuri, în cazurile de violenţă în familie, potrivit jurisprudenței CEDO, **prioritate au viaţa şi sănătatea victimei.**

Mai mult, deși se invocă de recurenți și aspectul material, în partea ce vizează dreptul de proprietate asupra apartamentului unde conlocuiește victima și agresorii, este evident că, Bognibova Maria a fost plasată de urgență la Centrul de Asistență și protecție a Victimelor și potențialelor victime ale traficului de ființe umane, oferindu-i-se și suport psihologic și se află în imposibilitate de a avea acces la propria sa locuință, având temere de agresori.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursurile declarate de Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, cu menținerea încheierii Judecătoriei *****, sediul Centru din 10 ianuarie 2025.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Se resping recursurile declarate de Bognibov Alexandru și Rotari Alexandra.

Se menține încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 10 ianuarie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu